

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดให้บริการที่พักแบบเกสต์เฮาส์ สำหรับนักท่องเที่ยว กรณีศึกษาชุมชนย่านบางลำพู กรุงเทพมหานคร

Comments on the Opening of Guest House for Tourist: A Case Study of Banglumpoo Community Bangkok

วิษุตา ร้อยพิลา*
สุวิมล ไชยพันธ์พงษ์**
ภาณุพงศ์ ศิริ
นิรัตน์ เพชรรัตน์**

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดให้บริการที่พักแบบเกสต์เฮาส์สำหรับนักท่องเที่ยว กรณีศึกษาชุมชนย่านบางลำพู กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) บริบทชุมชนย่านบางลำพู กรุงเทพมหานคร ในการเปิดให้บริการที่พักแบบเกสต์เฮาส์สำหรับนักท่องเที่ยว 2) ความเป็นไปได้ ในการจัดตั้งธุรกิจที่พักแบบเกสต์เฮาส์โดยชุมชนมีส่วนร่วมเป็นผู้ประกอบการ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถาม คือ กลุ่มตัวอย่างประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชนย่านบางลำพู กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน จากผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 52.80) อยู่ในช่วงอายุ 26 - 30 ปี (ร้อยละ 25.00) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 51.80) มีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท (ร้อยละ 30.80) และมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 38.25) อาศัยอยู่ในชุมชนมาตั้งแต่เกิด (ร้อยละ 60.50) มีความพึงพอใจต่ออาชีพตัวเอง (ร้อยละ 82.20) มีความรู้เรื่องเกสต์เฮาส์ (ร้อยละ 54.50) และมีความต้องการที่จะประกอบอาชีพธุรกิจเปิดให้บริการที่พักแบบเกสต์เฮาส์เป็นอาชีพเสริม (ร้อยละ 79.80)

คำสำคัญ: เกสต์เฮาส์ ชุมชนย่านบางลำพู

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาการโรงแรม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

** อาจารย์ประจำสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

Abstract

This study “Comments on the opening of guest house for Tourist: A Case Study of Banglumpoo Community” aims to study 1) the Banglumpoo community context. Bangkok To establish a guest house 2) business to explore feasibility. To establish a guest house business. The community participates as an entrepreneur. The study was a quantitative research and used a survey questionnaire to collect data from 400. Based on the results of the personal factors analysis, the overall sample found that a most of the informants were females. (52.80%), mostly in the age range of 26-30 years (25.00%). Most of them graduated with bachelor degree (51.80%). Most of them have income of 10,001-15,000 baht (30.80%) , self employee (38.25%) and mostly lived in the community from birth (60.50%). Most of them were self-satisfied (82.20%). Most of them had knowledge of guesthouse (54.50%). Most have the need to assemble

Keywords: Guest House, Banglumpoo Community Bangkok

ความสำคัญและที่มา

ปัจจุบันการท่องเที่ยวจัดเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในโลก ดังจะเห็นได้จากการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั่วโลกที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในทุกปี ซึ่งก่อให้เกิดผลทางด้านเศรษฐกิจโดยรวมเมื่อเทียบกับกลุ่มอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ๑ หลาย ๆ อุตสาหกรรม ทั้งทางด้านการจ้างแรงงานหมุนเวียนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีการขยายตัวเติบโต

จากเดิมมากขึ้นหลายเท่าตัว ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้แสดงให้เห็นการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีการเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว สำหรับประเทศไทยนั้นได้ให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวมานานกว่า 40 ปี ส่งผลให้การพัฒนาการท่องเที่ยวปรากฏอย่างชัดเจนและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ (กาญจนา สุคันธสิริกุล, 2558) การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย เพราะนอกจากจะสร้างรายได้โดยมีมูลค่าเป็นอันดับหนึ่งของประเทศแล้ว ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องมากมาย อาทิ โรงแรมและที่พัก ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น (พัฒนะ ธนภฤตพัฒน์เมธ, 2559)

สำหรับกรุงเทพมหานครนับว่าเป็นเมืองที่มีความพร้อมในทุกด้านโดยเฉพาะ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายสวยงามทรงคุณค่า โดยเฉพาะพระบรมมหาราชวัง วัด สถาปัตยกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่นล้วนสร้างความประทับใจให้แก่ผู้พบเห็น อาหารการกินที่หลากหลายชนิด และรสชาติที่มีคุณลักษณะเฉพาะไม่เหมือนอาหารชาติใด ซึ่งเป็นเสน่ห์ที่นักท่องเที่ยวประทับใจ รวมถึงแหล่งช้อปปิ้งที่หลากหลาย และที่สำคัญอสังหาริมทรัพย์ในการให้การต้อนรับขับสู้ของคนไทยทั้งหมดเป็นความคุ้มค่าที่ได้มาเที่ยว (นรพล เกตุทัต, 2557)

สำหรับย่านบางลำพู ถือเป็นหนึ่งในย่านเก่าที่อยู่ในเขตกรุงรัตนโกสินทร์ สิ่งโดดเด่นของบางลำพูคือเป็นแหล่งที่มีงานช่างฝีมืออันปราณีตงดงาม ทั้งเครื่องทอง เครื่องถม และยังเป็นย่านตลาดสำคัญแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานคร (ปิลันธน์ ไทยสรวง, 2559) ซึ่งในส่วนของย่านบางลำพูในปัจจุบันได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ทำให้ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจะต้องเดินทางเข้ามาเยี่ยมชมท่องเที่ยว

และศึกษาเรียนรู้ชุมชนแทบทุกวัน และยังเป็นสถานที่ทำกิจกรรมของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา (แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ, 2560)

จะเห็นได้ว่าย่านบางลำพูมิได้เป็นเพียงย่านการค้าเท่านั้น แต่ยังขยายเป็นศูนย์กลางของธุรกิจการท่องเที่ยวที่คึกคักและมีชื่อเสียงมากที่สุดของประเทศ โดยเฉพาะบนถนนข้าวสารที่กลายเป็นสัญลักษณ์ของการท่องเที่ยวแบบแบกเป้ที่ตอบสนองนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกซึ่งต้องการที่พักอาศัยในราคาย่อมเยา (ปิลันธน์ ไทยสรวง, 2559) ในส่วนของการบริการที่พักแรม เกสต์เฮาส์ถือว่าเป็นอุตสาหกรรมที่พักแรมที่ได้รับความนิยมในตลาดท่องเที่ยวแบบประหยัด จากกลุ่มนักท่องเที่ยวหนุ่มสาว นักศึกษาที่เดินทางโดยอิสระ ซึ่งนักท่องเที่ยวกลุ่มหลังนี้มีโอกาสเติบโตเป็นนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูงในอนาคต (จุฑามาศ ถนอมถิ่น, 2552)

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกในชุมชนย่านบางลำพูเกี่ยวกับการเปิดให้บริการที่พักแบบเกสต์เฮาส์สำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อให้สมาชิกในชุมชนย่านบางลำพูได้มีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพในการให้บริการด้านที่พัก พร้อมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาบริบทชุมชนย่านบางลำพู จังหวัดกรุงเทพมหานครในการเปิดให้บริการที่พักแบบเกสต์เฮาส์สำหรับนักท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งธุรกิจแบบเกสต์เฮาส์ โดยชุมชนมีส่วนร่วมเป็นผู้ประกอบการ

ขอบเขตของปัญหา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยในครั้งนี้เพื่อที่จะต้องการศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดตั้งธุรกิจที่พักแบบเกสต์เฮาส์ของชุมชนย่านบางลำพู จังหวัดกรุงเทพมหานครโดยให้สมาชิกในชุมชนได้แสดงความคิดเห็น

2. ขอบเขตของประชากร คือ สมาชิกในชุมชนย่านบางลำพูจำนวน 7 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนตรอกเขียนนิวาสน์ (ตรอกไก่แจ้) ชุมชนมัสยิดจักรพงษ์ ชุมชนบวรรังสี ชุมชนวัดใหม่อมตรส ชุมชนวัดสังเวช ชุมชนวัดสามพระยา

3. ขอบเขตด้านพื้นที่วิจัย พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาและสำรวจวิจัยในครั้งนี้ คือ ย่านบางลำพู ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่ 7 ชุมชนอันได้แก่ ชุมชนตรอกเขียนนิวาสน์ (ตรอกไก่แจ้) ชุมชนมัสยิดจักรพงษ์ ชุมชนบวรรังสี ชุมชนวัดใหม่อมตรส ชุมชนวัดสังเวช ชุมชนวัดสามพระยา

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาที่วิจัย มิถุนายน 2560 - กรกฎาคม 2560

ระเบียบวิธีดำเนินงานวิจัย

เป็นการศึกษาวิจัย โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชากรย่านชุมชนบางลำพูเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการจัดตั้งธุรกิจที่พักแบบเกสต์เฮาส์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้สำรวจกลุ่มสมาชิกในชุมชนย่านบางลำพู จำนวน 7 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนตรอกเขียนนิวาสน์ (ตรอกไก่แจ้) ชุมชนมัสยิดจักรพงษ์ ชุมชนบวรรังสี ชุมชนวัดใหม่อมตรส ชุมชนวัดสังเวช ชุมชนวัดสามพระยา ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจ

จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยแบบบังเอิญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายปิด โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกในชุมชนย่านบางลำพูเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) เลือกตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยครอบคลุมเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนและอาชีพ ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นการเปิดให้บริการที่พักแบบเกสต์เฮาส์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรของชุมชนย่านบางลำพูสมาชิกในชุมชนย่านบางลำพูจำนวน 7 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนตรอกเข็นนิวาสน์ (ตรอกไก่แจ้) ชุมชนมัสยิดจักรพงษ์ ชุมชนบวรรังสี ชุมชนวัดใหม่อมตรส ชุมชนวัดสังเวช ชุมชนวัดสามพระยา แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของคำตอบ และลงรหัสในแต่ละข้อเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

มีการกำหนดวิธีวิเคราะห์ ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยทำการวิเคราะห์ ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนและอาชีพ แสดงผลเป็นการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ และข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดให้บริการที่พักแบบเกสต์เฮาส์

สรุปผลการวิจัยอภิปรายผล

ผลการศึกษาพบว่า

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของประชากรในชุมชนย่านบางลำพู

จากการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 52.80) ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 26 - 30 ปี (ร้อยละ 25.00) ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 51.80) ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท (ร้อยละ 30.80) ส่วนใหญ่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 38.25)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับธุรกิจที่พักแบบเกสต์เฮาส์

จากการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดให้บริการที่พักแบบเกสต์เฮาส์ของสมาชิกในชุมชนย่านบางลำพู พบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ธุรกิจที่พักแบบเกสต์เฮาส์จะทำให้ชุมชนของข้าพเจ้ามีความเจริญก้าวหน้าเพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 3.75$) รองลงมา คือ ข้าพเจ้าคิดเห็นว่าการจัดตั้งธุรกิจที่พักแบบเกสต์เฮาส์จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับคนในชุมชน ($\bar{x} = 3.68$) ตามด้วยข้าพเจ้าคิดเห็นว่าบ้านพักแบบเกสต์เฮาส์เป็นบ้านพักที่ให้นักท่องเที่ยวเข้ามาพักกับเจ้าของบ้านพัก และเจ้าบ้านจะมีรายได้จากการบริการที่พักอาหารหรือการนำเที่ยว ($\bar{x} = 3.65$) ซึ่งมีค่าเท่ากับข้าพเจ้าเห็นด้วยกับการจัดตั้งธุรกิจที่พักแบบเกสต์เฮาส์ในชุมชนของข้าพเจ้า ($\bar{x} = 3.65$) ส่วนข้าพเจ้าคิดเห็นว่าบ้านพักแบบเกสต์เฮาส์เป็นบ้านพักที่ให้นักท่องเที่ยวมาพักและเรียนรู้วัฒนธรรม ประเพณีในท้องถิ่น ($\bar{x} = 3.63$) ถัดมาหากมีนักท่องเที่ยวในจำนวนมากต้องการพักในชุมชนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสามารถจัดการที่พักโดยการ

กระจายนักท่องเที่ยวไปพักในหลาย ๆ แห่งในชุมชนได้ ($\bar{x} = 3.55$) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับเมื่อนักท่องเที่ยวเข้ามาพักกับชาวบ้านจะเกิดการแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ($\bar{x} = 3.51$) ตามด้วย ธุรกิจที่พักแบบเกสต์เฮาส์จะทำให้ชุมชนของข้าพเจ้าได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ มากขึ้น ($\bar{x} = 3.48$) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน หากในชุมชนข้าพเจ้าได้รับการพัฒนาให้มีการจัดตั้งธุรกิจที่พักแบบเกสต์เฮาส์โดยชุมชนมีส่วนร่วม ข้าพเจ้ายินดีให้ความร่วมมือโดยการเปิดบ้านพักของข้าพเจ้าให้แก่นักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.48$) ส่วนข้าพเจ้าคิดเห็นว่าชุมชนของข้าพเจ้ามีความพร้อมให้บริการที่พักแบบเกสต์เฮาส์ ($\bar{x} = 3.46$) มีค่าใกล้เคียงกันกับข้าพเจ้ารู้จักบ้านพักแบบเกสต์เฮาส์โดยชุมชนมีส่วนร่วม ($\bar{x} = 3.44$) ถัดมาหากมีที่พักแบบเกสต์เฮาส์ในชุมชนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดว่าค่านิยมจะเพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 3.38$) ตามด้วย หากมีที่พักแบบเกสต์เฮาส์ในชุมชนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดว่าค่านิยมจะวันตกจะไม่เปลี่ยนแปลงวิถีความเป็นอยู่ของข้าพเจ้าและคนในชุมชน ($\bar{x} = 3.17$) ส่วนธุรกิจที่พักแบบเกสต์เฮาส์จะทำให้ความเป็นส่วนตัวของคนในชุมชนลดลง ($\bar{x} = 3.12$) และค่าเฉลี่ยที่มีค่าน้อยที่สุดคือ เมื่อนักท่องเที่ยวเข้ามาพักกับชาวบ้าน ชาวบ้านจะมีความเห็นแก่ตัวมากขึ้น ($\bar{x} = 3.05$)

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดให้บริการที่พักแบบเกสต์เฮาส์ของสมาชิกในชุมชนย่านบางลำพู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงอยู่ในช่วงอายุ 26 - 30 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพส่วนตัว มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชนมาตั้งแต่เกิด คิดเป็นร้อยละ 60.50 มีความรู้เรื่องเกสต์เฮาส์คิดเป็นร้อยละ 54.50 และมีความต้องการที่จะประกอบอาชีพธุรกิจที่พักแบบเกสต์เฮาส์เป็นอาชีพเสริมคิดเป็นร้อยละ 79.80

ในส่วนของความคิดเห็นของประชาชนสมาชิกในชุมชนย่านบางลำพูมีความคิดเห็นคือต้องการให้ชุมชนย่านบางลำพูได้รับการพัฒนาให้มีบ้านพักแบบเกสต์เฮาส์ โดยชุมชนมีส่วนร่วมเป็นผู้ประกอบการ เพราะเชื่อว่าเมื่อนักท่องเที่ยวเข้ามาพักอยู่ในชุมชนแล้ว นักท่องเที่ยวจะต้องใช้จ่ายเงินเป็นค่าที่พัก ค่าอาหาร หรือซื้อสินค้าที่ระลึกจากชุมชน คนในชุมชนจะมีรายได้เพิ่มขึ้น ประชาชนในชุมชนย่านบางลำพูส่วนใหญ่มีความต้องการให้ชุมชนมีการจัดตั้งธุรกิจที่พักแบบเกสต์เฮาส์ โดยเริ่มจากครอบครัวที่มีความพร้อมก่อน เช่น มีห้องพักร้างภายในบ้านและมีความเป็นส่วนตัว บริเวณภายในบ้านได้รับการดูแลเอาใจใส่ให้มีความสะอาดอยู่ตลอดเวลา ครอบครัวดังกล่าวก็จะเปิดบ้านให้นักท่องเที่ยวเข้าพักได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของธนภฤต สังข์เฉย (2555) ที่ว่าความต้องการพื้นฐานของนักท่องเที่ยวในการมาพักที่พักแบบเกสต์เฮาส์ประกอบด้วย เตียงนอนที่สบาย ในราคาสบายๆ อาหารเช้าที่อร่อยดี ทิวทัศน์และธรรมชาติของชุมชนที่สวยงาม ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชุมชน ร้านค้าทั่วไปและร้านจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ความเป็นมิตรและรอยยิ้มของเจ้าของบ้าน ความบันเทิง อาทิ ดนตรี การเดินรายการแสดงพื้นบ้าน และกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ อาทิ เดินชมวัด ปั่นจักรยานในชุมชน ฯลฯ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. อยากให้ผู้นำในแต่ละชุมชนมีการประชุมให้ความรู้ และทำความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับ ธุรกิจที่พักแบบเกสต์เฮาส์ โดยชุมชนมีส่วนร่วม เพราะยังมีประชากรส่วนใหญ่ที่ยังไม่เข้าใจความหมายของธุรกิจที่พักแบบเกสต์เฮาส์ โดยชุมชนมีส่วนร่วม
2. เมื่อมีนักท่องเที่ยวมากขึ้นอาจส่งผลในเรื่อง สิ่งแวดล้อมความสะอาดและความปลอดภัย

ภายในชุมชนอยากให้คนในชุมชนมีมาตรการในการดูแล และช่วยเหลือร่วมกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สามารถนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นข้อเสนอแนะและเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาในการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาผลกระทบในด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมที่เกิดจากการจัดตั้งธุรกิจที่פקแบบเกสต์เฮ้าส์ของชุมชนย่านบางลำพู
2. ควรศึกษาวิจัยการพัฒนาทางการตลาดท่องเที่ยวสำหรับชุมชนย่านบางลำพู หลังจากที่พักชุมชนดำเนินธุรกิจที่פקแบบเกสต์เฮ้าส์ โดยชุมชนมีส่วนร่วมเป็นผู้ประกอบการ

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยว. (2558). **ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ.2558-2560**. ได้จาก: http://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=7114. สืบค้นเมื่อ 28 มีนาคม 2560
- กาญจนา สุคันธสิริกุล. (2558). **การพัฒนาศักยภาพการตลาดบริการของโฮมสเตย์ที่ได้รับรองมาตรฐานในจังหวัดนครราชสีมา**. รายงานการวิจัย, สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้จาก <http://sutir.sut.ac.th:8080/sutir/bitstream/123456789/5660/1/Fulltext.pdf> สืบค้นเมื่อ 4 ตุลาคม 2560
- จุฑามาศ ถนอมกลิ่น. (2552). **การวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจที่พักแรมเกสต์เฮาส์ ในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน**. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนกฤต สังข์เฉย. (2555). **การวิเคราะห์คุณภาพการบริการของอุตสาหกรรมเกสต์เฮาส์ในประเทศไทย**. วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิลันธน์ ไทยสรวง. (2559). **บางลำพูในความทรงจำ**. ได้จาก <http://lek-prapai.org/home/view.php?id=662>. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2560
- พัฒนา ชนกฤตวุฒิเมธ. (2559). **การประเมินคุณภาพการให้บริการของโรงแรมระดับ 4 ดาว บริเวณชายหาด 4 หาด ในเมืองพัทยาโดยการประยุกต์ใช้ SERVQUAL Model**. การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 7 23 มิถุนายน 2559 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. ได้จาก: <http://www.hu.ac.th/conference/conference2016/>. สืบค้นเมื่อ 28 มีนาคม 2560